

விலக்ஷணானந்தர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானசாரம்

Printed by S. Ganesan
at the Current Thought Press, Triplicane, Madras, S. E.

ஓம்

தத். ஸத்

விலக்ஷணானந்தர்

ஞானசாரம்

௧. பரமாத்ம ஜீவாத்ம சொரூபங்களின் உண்மை அறிவிக்கக்கூடிய யதார்த்தமான அனுபவ சாஸ்திரங் மஹான்கள் சன்னிதானத்தில் நாடோறும் நிஷ்காம யுடன் சிரவணஞ் செய்துவரவேண்டும்.

௨. வேதத்திற் கூறப்பட்டதும் அவஸ்யமானதும் ரிஷிகளால் அங்கிகாரம் பண்ணப்பட்டதும் ஞான ரமாயுள்ளதுமான புண்ணிய கர்மங்களைப் பிரஹ்மத்தை னிட்டுக்கொண்டு செய்யவேண்டும்.

௩. சகுண நிர்க்குண வடிவங்களை அந்தந்த முறைப் அந்தக்கரணத்தில் உபாசித்து வரவேண்டும்.

௪. அனித்திய பிரபஞ்ச ஆசாவடிவ காமிய கர்மப் யோஜன எண்ணங்களை அகற்றிவிடவேண்டும்.

௫. ஷட்வித லிங்க தாத்பர்யங்களின் அந்தரங்கங் த் தெரிந்தபின் ஞான சாஸ்திர சிரவணஞ்செய்ய ஆரம் கவேண்டும்.

௬. பாப புண்ணியங்களை உதறித்தள்ளிவிட்டு மீண்டும் தபடி ஸ்திரமாக நின்றுகொள்ளவேண்டும்.

௭. பிரஹ்மப் பிரதிபிம்ப ஜீவாத்மாவைப் பிரஹ்ம கவே பாவிக்கவேண்டும்.

௮. ஞான மோக்ஷ சாதனமான கேள்விகளையே ான்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

௯. நித்தியத்தில் தர்க்கிக்க இடமில்லையென்றும் னித்தியத்தில் தர்க்கித்துப் பிரயோஜனமில்லையென்றும்

எண்ணி இந்த இரண்டுவித தர்க்கங்களையும் விட்டொழிக்க வேண்டும்.

௧0. எண்பது வயதும் அவலக்ஷணமும் அருவருப்பும் விருத்தாப்பியமும் தளர்ச்சியுமான ஸ்திரீயைப்போலவே பதினாறு வயதும் சம்பூர்ண லக்ஷணமும் அதிக விருப்பமும் அதிபால்யமும் கெம்பீரமுமான ஸ்திரீயை நினைத்துப் பழகி வரவேண்டும்.

௧௧. ஜனன மரண துக்கங்களையும் அதன் ஆதிகால குற்றங்களையும் தினந்தோறும் விசாரித்துவரவேண்டும்.

௧௨. சுத்த சாந்த பரம சைதன்ய பிரஹ்மத்தையன்றி வேறொன்றுமில்லையென்ற திட நிச்சயத்தோடு பிறிவின்றிய நித்திய சொரூபத்தை அடைவதற்கு உண்மையாக ஆசைப் படவேண்டும்.

௧௩. குடும்ப சுக துக்கங்கள், சம்சாரக் கட்டுப்பாடு கள், ஜாதபேத நீதிகள், மாயா அவித்யா பந்தங்கள், சர்வ உலகக் கவலைகள், மதச் சண்டைகள் இவைகளினின்றும் குதித்து ஓடவேண்டும்.

௧௪. சகுண ஈஸ்வர சொரூப நாட்டத்திலேயே சதா ஹிருதய நிதானத்தை நிறுத்தவேண்டும்.

௧௫. சத்துவ வடிவமான பிரஹ்மத்தை உண்மையா யறிந்தவரும் அறியப்போகிறவரும் அறிபவரும் சத்தில் திடநிச்சய புத்தியுடையவருமான சாதுக்களின் கூட்டுற வைத் தேடவேண்டும்.

௧௬. சுவானுபவ மூர்த்தியை ஏகாந்த ஸ்தானத்தி லிருந்துகொண்டு உபாசிக்கவேண்டும்.

௧௭. கர்மயோக ரகஸ்யம் உபாசனா ரகஸ்யம் ஞான யோக ரகஸ்யம் இவைகள் பிரஹ்ம ரகஸ்யத்தைப் பற்றியே இருக்கின்றனவென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

௧௮. மஹா சாந்தம் உபசாந்தம் சாந்தம் மோனம் இவைகளைப் பழகிவரவேண்டும்.

௧௯. பரவஸ்துவின் நிச்சயத்தையும் அபர வஸ்துவின் அநிச்சயத்தையும் உள்ளத்தில் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

௨௦. திரிவித கரணங்களாற் செய்யப்பட்ட எந்தக் கர்மங்களானாலும் குற்றமென்று நீக்கிவிடவேண்டும்.

௨௧. ஜனன மரணங்களுக்கு ஏதுவாகிய செயல்களெல்லாம் கர்மமென்று கண்டுகொள்ளவேண்டும்.

௨௨. சர்வஞான சர்வகுண சர்வசம்பன்ன சர்வாசார சர்வசத்வ சர்வசாந்த சர்வபோத சர்வமோன சர்வநிஷ்ட சதாசார வடிவராகிய பரமாசாரியரது பாதாரவிந்தங்களைத் தேடவேண்டும்.

௨௩. மேலான மஹான்களது சுசுரூஷைகளை அந்தரங்க பக்தியுடன் மோக்ஷஞான இச்சையோடு டம்பமின்றிச் செய்யவேண்டும்.

௨௪. நாம் அடையப்போகிற பிரஹ்மஞானத்திற்குத் தடை செய்பவர்கள் எவராயிருந்தாலும் தாக்ஷண்யமின்றி விலக்கிவிடவேண்டும்.

௨௫. பிரணவ மந்திரத்தைப் பிழையின்றி அதன் அர்த்தங்களைக் குரு உபதேசிக்கப் பெற்றுக்கொண்டு எக்கமின்றி ஒரே புத்தியுடன் ஜெபிக்கவேண்டும்.

௨௬. வேதவாக்கியங்களிலும் அதன் அர்த்த விசேஷங்களிலும் பூர்ண நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும்.

௨௭. விருப்பு வெறுப்புக்களை அடியோடு விலக்கிவிடவேண்டும்.

௨௮. பூரண ஞானிகளான ஜீவன் முக்தர்களது திருவாக்கினின்று புறப்படக்கூடிய வாக்கியங்கள் உபநிஷத் சாரமென்று எண்ணவேண்டும்.

௨௯. பிரஹ்மத்தை நேரே அறிவிக்கக்கூடிய மஹாவாக்கியார்த்த விசாரணை செய்யவேண்டும்.

௩௦. வேத சம்மதமான மதங்களையும் அதன் அங்கீகாரம் பெற்ற கர்மங்களையும் கைப்பற்றவேண்டும்.

௩௧. அஷ்டமா சித்திகளின் ஆசை, வாத ரசாயன இச்சை, மயக்க மதங்கள், இவைகளை அகற்றிவிடவேண்டும்.

௩௨. பேசுவதிலும் பிறருக்குச் சொல்வதிலும் காலத்தைக் கழிக்காமல், அனுபவத்திலும் அப்பியாசத்திலும் ஆரூடத்திலும் காலத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

௩௩. அபிப்பிராயம் கொடுப்பதைவிட அபிப்பிராயம் வாங்குவதிலேயே நோக்கமாயிருக்கவேண்டும்.

௩௪. ஆத்ம சமரஸமான எண்ணத்தால் நல்ல ஹிருதய சுபாவத்துடன் கெட்ட சுபாவமான குதர்க்கங்களை விட்டுவிட வேண்டும்.

௩௫. வேதத்திற்கும் வேதபுருஷனுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் பொருத்தமான தர்க்கங்களை விரும்பவேண்டும்.

௩௬. சகல தத்துவங்களையுந் தள்ளி சத்திய சொரூபமான ஆத்மாவை நாமென்று நிச்சயமாக எண்ணவேண்டும்.

௩௭. மனத்திலுள்ள கர்வத்தைத் தினந்தோறும் நீக்கிவரவேண்டும்.

௩௮. தேகம் நானென்ற அனாத்மபுத்தி வராதபடி அதி ஜாக்ரதையாயிருந்துகொள்ள வேண்டும்.

௩௯. மனோவிருத்தியில் தானே சந்தித்த விஷயங்களுக்கு ஆலோசியாது இடந்தராதபடி இருந்துகொள்ள வேண்டும்.

௪௰. மஹான்களிடம் வாதஞ் செய்யவேண்டுமென்ற புத்தியை விட்டுவிடவேண்டும்.

௪௧. ஈஸ்வரராலாக்கப்பட்ட பிரபஞ்ச வஸ்துக்களையும் அன்னத்தையும் அளவுகடந்து உபயோகிக்கக்கூடாது.

௪௨. சக்கிரவர்த்திகள் முதல் பிக்ஷைக்காரர்கள் வரை எல்லோரும் புசிக்கிற அன்னம் பரமேஸ்வரரால் இடப்பட்ட பிக்ஷையென்றெண்ணவேண்டும்.

௪௩. அன்னங்களையும் அதன் சாதனங்களையும் மருந்துபோலெண்ணிச் சாப்பிடவேண்டும்.

௪௪. கோபம் அஞ்ஞானஜீவகாருண்யம் அநித்தியத்தில் விஸ்வாஸம் இவைகளை விட்டுவிட வேண்டும்.

௪௫. ஞானமடைவதினிமித்தம் சரீரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறேனென்றும், அதற்காக அன்னம் புசிக்கிறேனென்றும் எண்ணவேண்டும்.

௪௬. பலாத்காரமாக எதையும் அனுபவித்தலும், எண்ணுதலும், புசித்தலும், பேசுதலும், நடத்தலும் இல்லாத நிலைமையில் நம்மை நாம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சஎ. பிராப்த கர்மபலத்தால் பகவானுடைய ஆக்ஞை யால் அளிக்கப் பட்டவைகளைக்கொண்டு பரம திருப்தர்களா யிருக்கவேண்டும்.

சஅ. ஆத்மாவையன்றிய அனாத்மப் பிரபஞ்சங்களில் அலக்ஷிய புத்தியுடன் இருந்துகொள்ளவேண்டும்.

சகூ. சகல கர்மங்களுக்கும் அதிபதி ஈஸ்வரனென்றும், அதன் சகல பலன்களையும் அன்னவருக்கு மனப்பூர்வமாக அர்ப்பணஞ்செய்துவரவேண்டும்.

ரு௰. அன்னிய ஜீவர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரமும் அபகாரமும் தனக்கே செய்துகொண்டதாக எண்ண வேண்டும்.

ருக. பசி, தாகம், துக்கம், கோபம், இவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ருஉ. பிரயோஜனமற்ற வார்த்தைகளைக் கண்டிப்பாக நிறுத்திவிட வேண்டும்.

ருங. பரிசுத்தமான இடத்தில் சௌக்கியமான சுகா தானத்தி லிருந்துகொண்டு ஹிருதய ஓட்டத்தை நிறுத்திப் பழகவேண்டும்.

ருச. ஆரம்பத்தில் பகிர்முக ஏகாந்தத்தையும் அப்யா ஸத்தில் அனுபவ ஏகாந்தத்தையும் ஆரூடத்தில் அகண்ட ஏகாந்தத்தையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ருரு. அதிசூக்ஷ்ம அகண்ட வஸ்துவினிடத்தில் மன தைக் கரையப்பண்ண வேண்டும்.

ருசா. ஈஸ்வரகிருபை குருகிருபை இவைகளின் மூல மாகத் தனது கிருபை சுத்தமாயையின் கிருபை இவைகளைப் பெற முயலவேண்டும்.

ருஎ. பிரஹ்மஞான திட நிச்சயத்தால் பிரபஞ்சத்தை வாதம் பண்ணி ஜெயித்ததாக எண்ணவேண்டும்.

ருஅ. ஆரம்ப கர்மம், அப்பியாச கர்மம், பிரபல கர் மம், பிரபஞ்சகர்மம், விசிரித கர்மம் இவைகளை ஞானாக்கினி யினால் எறித்துவிட வேண்டும்.

ருகூ. ஞான விரோதமான சங்கங்கள் எதுவாயிருந்த போதிலும் விட்டுவிட வேண்டும்.

௬௰. ஞானப்பியாசிகள் உலகத்தார்களுக்குப் போதிக்கவாவது உபந்யாசம் செய்யவாவது கூடாது.

௬௧. நமது பிராப்தத்தை நாமே புசித்துத் தீரவேண்டுமென்று எண்ண வேண்டும்.

௬௨. பெண்களின் சகவாசத்தினின்றும் எப்போதும் விலகி யிருக்கவேண்டும்.

௬௩. ஆரம்ப ஞானம், அப்பியாச ஞானம், அநுபவ ஞானம், அகண்ட ஞானம் இவைகளை விசாரணையில் தெளிந்துகொள்ள வேண்டும்.

௬௪. எல்லா ஜீவராசிகளிடத்து மிருப்பது ஒரே ஆத்மாவென்றெண்ண வேண்டும்.

௬௫. உள்ளே செல்லப்பட்ட அன்னம் இந்திரியம் பிராணன் மனம் இவைகளின் வாஸ்தவ சக்திகளைத் தகுந்த காரணமின்றி வெளியே செல்லவிடக்கூடாது.

௬௬. பிரபஞ்சத்தினுள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துக்களிலுமுள்ள சத்தை மட்டும் கிரகித்துக்கொண்டு அசத்தை அகற்றிவிடவேண்டும்.

௬௭. பிரஹ்மபிந்து, அசலபிந்து, தேவபிந்து, ஜீவபிந்து, ரிஷிபிந்து, மனுஷ்யபிந்து, மார்க்கபிந்து, அயோனிஜபிந்து, ஜோதிபிந்து, அமானுஷபிந்து, மாயாபிந்து இப்பதினொரு பிந்துகளையும் அடையாமல் நாதபிந்துவை அடையமுயலவேண்டும்.

௬௮. பேதமல்லாததைப் பேதமாகவும் பேதமுள்ளதைப் பேதமல்லாததாகவும் தோற்றுவிப்பது மாயா ஜாலமென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

௬௯. மாயைமுதல் சகல தத்துவங்களையும் பிரஹ்மத்தை நோக்கிச் செலுத்தக்கூடிய ஊர்த்வமுக ஆரூடயோகத்தை அவலம்பிக்கச் செய்யவேண்டும்.

௭௰. எண்ணம், பார்வை, நடை, போகம், கேள்வி, ஸ்பர்சம், வசனம் இவைகளால் சில சக்திகள் நம்மை விட்டுப் புறப்படுகிறதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

௭௧. பரமாத்மா ஜீவாத்மா மூலப்பிரகிருதி இம் மூவிதத் தத்துவங்களின் உண்மையான சொரூபங்களை அனு

பவ விசாரணையால் அதனதன் ரகஸ்யங்களை அந்தரங்கமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எஉ. ஸ்தூல சரீரத்திலுள்ள தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுக்கும் பிரகாசமாகிய நீரதளை எந்தவிதமான காரணங்களாலும் பகிர்முகப்படுத்த விடாதபடி முதுகெலும்பின் சுஷும்ன நாடி மார்க்கமாய்ப் பிரமரந்திரத்திற் சேர்ப்பிக்கக் கூடிய வஜ்ரசூசி என்ற யோகத்தை அப்பியாசிக்கவேண்டும்.

எங. உலக ஆசையை உலகத்திலடக்கி, உலகத்தை உடலிலடக்கி, உடலைக் கருமேந்திரியத்திலடக்கி, கருமேந்திரியத்தை ஞானேந்திரியத்திலடக்கி, ஞானேந்திரியத்தைப் பிராணனிலடக்கி, பிராணனை மனத்திலடக்கி, மனத்தை விருத்தியிலடக்கி, விருத்தியை அறிவிலடக்கி, அறிவை விஞ்ஞானத்திலடக்கி, விஞ்ஞானத்தை தியானத்திலடக்கி, தியானத்தை சமாதியிலடக்கி, சமாதியை நிஷ்டையிலடக்கி, நிஷ்டையைப் பிரகிருதியிலடக்கி, பிரகிருதியைப் பிரஹ்மத்திலடக்கி, பிரஹ்ம மாத்திரமாக நிலைக்கவேண்டும்.

எச. பரமதியாகிகளான ஞானப்பியாசிகள் உருவமுள்ள எந்த தெய்வத்தையும் உபாசிக்கக்கூடாது.

எரு. பிறரைக் குற்றங் கற்பிக்க எழுந்த மனதைக் குற்றமென்று கண்டு அதை நீக்க முயலவேண்டும்.

எசு. பஞ்சேந்திரிய மயக்கங்களான சங்கீதம் பரத நாட்டியம் ஸ்பர்சசுகம் ஜீவசிருஷ்டி ரூபானந்தம் அறுசுவை ஆசை வாசனைத்திரவியங்கள் இவைகளை அகற்றிவிட வேண்டும்.

எஎ. உலகாசாரம் உடலாசாரம் யோகாசாரம் பந்தசாரம் மதாசாரம் பராசாரம் அன்பர்சாரம் அறிவாசாரம் அமலாசாரம் சதாசாரம் ஜீவாசாரம் மாயாசாரம் முதலிய ஆசாரங்களைத் தரிசித்து முறையே அனுபவித்தபின் ஞானசாரம் பழகவேண்டும்.

எஅ. பக்குவமில்லாத காலத்தில் பக்குவமில்லாத தேசத்தில் பக்குவமில்லாத இடத்தில் பக்குவமில்லாதவர்களுக்குப் பக்குவமில்லாத ஹிருதயத்தில் பக்குவம் வரய்க்க

பரமாசாரியார் பக்குவத்தைப் போதிக்கமாட்டாரென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எகூ. ஆதி ஜெகதீஸ்வர பரமேஸ்வர சூலபாண தாரண திரிநேத்திர நித்திய சொரூப சாந்தவடிவ மஹாத்மாவாகிய மஹா கைலாஸவாச பரம யோகியினது சகுண சொரூபத்தை அகற்றி நிர்க்குணப் பிரஹ்ம சொரூபமாகத் தியானித்து வரவேண்டும்.

அய. ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, நீளாதேவி, லக்ஷ்மிதேவி சகித சர்வலக்ஷண சர்வகுண சம்பன்ன சத்துவ சொரூப நித்திய சூரிய பரமபாகவத சகித விரஜாநந நிலய ஆதிசேஷ பூஜித அனந்த கல்யாணகுண கருடதேவ வாகன பரம காருண்ய சர்வலோக சரண்யத்துவ பாஞ்சரூபவிபவ பகவத் சொரூப அப்ராகிருத வைகுண்டவாச அப்ரமேய அகண்ட ஸ்ரீ பரப்பிரஹ்ம பரவாசுதேவரது உருவத்தைப் பிரஹ்மத்தை யன்றி வேறில்லாததாகத் தியானஞ் செய்ய வேண்டும்.

அக. எங்கும் நிறைந்த ஆத்மாவே நாமென்று சந்தேக விபரீதமறத் திடமாய்த் தினந்தோறும் நினைத்து வர வேண்டும்.

அஉ. தானே தானை பிரஹ்மமாய் நிலைக்கபடியே நிற்கவேண்டும்.

ஓம். தத். ஸத்.

ருஞூஉஎ, சுய, கூ, அ, குருவாரம் காலை ரு-நாழிகை.

Current Thought [illegible] Triplicane, Madras

ஓம். தத். ஸத்.

ஞானி உயர்ந்த ஜாதி. அஞ்ஞானி தாழ்ந்த ஜாதி.

க. கடவுளைக் கண்டு முடிந்தவன் பிராமணன்.
உ. கடவுளைக் காணத் தீவிர அப்பியாஸம் செய்பவன் க்ஷத்திரியன்.
ங. கடவுளைக் காணவேண்டிய சாதனங்களைச் சேர்ப்பவன் வைசியன்.
ச. கடவுளைக் காணும் ஆரம்பப்படியி லேறியவன் சூத்திரன்.
ரு. கடவுளைக் காண்பதின் யாதொரு முயற்சியுமின்றி யிருப்பவன் பஞ்சமன்.

பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரம். ஜன்ன மரண நிவர்த்தி.

பரிசுத்தம்	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	பக்தி	உதயம்.
பக்தி	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	அன்பு	உதயம்.
அன்பு	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	சாந்தம்	உதயம்.
சாந்தம்	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	சக்தி	உதயம்.
சக்தி	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	ஞானம்	உதயம்.
ஞான[illegible]	[illegible]ங்கே	உதயமோ	அங்கே	கிருபை	உதயம்.
கிரு[illegible]	[illegible]ங்கே	உதயமோ	அங்கே	கடவுள்	உதயம்.
கட[illegible]	[illegible]தயம்	பேற்றவர்	கடவுளே	ஆகிறார்.	

விலக்ஷணானந்தர்.